

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/171/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313204039
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6313204039.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom PhD. v právnej veci navrhovateľky F. V., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., F. XX, štátna občianka SR, právne zastúpená JUDr. Mária Stahovcová, AK Brezno, ČSA 18 proti odporcovi E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., F. XX, štátny občan SR, prechodne bytom ČR, X., E. XX, právne zastúpený JUDr. Iveta Horváthová, AK so sídlom Brezno, Boženy Němcovej 1, o určenie manželského výživného, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky s účinnosťou od 01.05.2013 výživným vo výške 300,- Eur mesačne zročným vždy do 20.- teho dňa každého mesiaca vopred na účet navrhovateľky, č. ú: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený SLSP, a.s.

II. Nedoplatok na zročnom výživným za obdobie od 01.05.2013 do 28.02.2014 vo výške 2 900,- Eur súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,55 Eur zročných spolu s bežným výživným počínajúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky z a m i e t a.

IV. O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 17.04.2013 sa navrhovateľka domáha, aby súd zaviazal odporcu prispievať jej na výživu výživným vo výške 300,- Eur mesačne, zročným vždy do 20.-teho dňa každého mesiaca vopred s účinnosťou od 01.05.2013.

Svoj návrh odôvodnila v podstate tým, že manželstvo s odporcom uzavreli dňa XX.XX.XXXX v Brezne, počas manželstva sa im narodili tri deti, z toho dve sú už zaopatrené. Manželstvo trvá. Uviedla, že pracuje ako opatrovateľka, jej zamestnávateľom je Mestský úrad v Brezne; odporca pracuje v spoločnosti Wikov MGI a.s., so sídlom v ČR, kde dosahuje priemerný čistý mesačným príjem približne 30 000,- Kč. Uviedla, že okolnosti prinútili odporcu odísť za prácou do zahraničia. Hoci do Brezna chodieval zriedkavo, z jej čistého mesačného príjmu, ktorý predstavuje približne 300,- Eur, nedokáže často pokryť ani len základné potreby ako sú byt, inkaso, dane, a podobne. Poukázala tiež na to, že odporca na

ich spoločný byt žiadnym spôsobom neprispieva. Dôvodila, že zo svojich finančných prostriedkov musí pokryť mesačnú platbu za byt 58,20 Eur, inkaso 73,69 Eur, stravu 70,- Eur, a taktiež zabezpečiť si potrebné ošatenie, hygienické potreby a ostatné záležitosti. Dôvodila, že jej mesačné náklady iba na vyššie uvedené platby spolu predstavujú viac ako 200,- Eur, a preto si často musí požičať peniaze od svojich známych. Nevlastní žiadny majetok väčšej hodnoty a ani žiadne iné nehnuteľnosti.

K návrhu priložila doklad o zálohových platbách za plyn, rozhlas, elektrinu a digitálnu televíziu. Taktiež priložila fotokópiu sobášneho listu účastníkov konania a platobný výmer za platby spojené s užívaním bytu účinný od 01.12.2009.

Na základe výzvy súdu navrhovateľka dňa 30.04.2013 oznámila, že obidvaja účastníci konania sú slovenskej národnosti a majú ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity. Návrh doplnila v tom smere, že uviedla, že tretie spoločné dieťa účastníkov konania je nebohé.

Odporcovi bol návrh doručený do vlastných rúk dňa 23.05.2013.

V písomnom vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 13.06.2013 odporca uviedol, že s návrhom nesúhlasí; navrhol aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Uplatnil si aj nárok na priznanie náhrady trov konania.

Dôvodil v podstate tým, že tvrdenia navrhovateľky, že okolnosti ho donútili odísť za prácou do zahraničia, sa nezakladajú na pravde. Je pravdou, že v roku 2002 bol vzatý do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával v Dubnici nad Váhom. V roku 2006 bol z výkonu tohto trestu podmienene prepustený. Po návrate z výkonu trestu ho sama navrhovateľka približne po týždni požiadala, aby sa živil sám a naučil sa žiť sám. Z tohto dôvodu si našiel prácu cez pracovnú agentúru v ČR. V tom čase sa ešte musel chodiť hlásiť na Okresný súd Brezno k probačnej a mediačnej úradníčke, teda pravidelne musel cestovať na Slovensko. Pri každej návšteve Slovenska osobne dával navrhovateľke peniaze v hotovosti. Keďže mu navrhovateľka pri každej jednej návšteve pripomínala jeho trestnú minulosť a vôbec si nerozumeli, prestal ju navštevovať a začal jej peniaze posilať prostredníctvom pošty. Pravda je taká, že navrhovateľka kúpila v roku 2007 byt ako výlučný vlastník. Celý čas mu nepovedala, že byt jej v jej výlučnom vlastníctve. Keďže na Slovensko chodil iba veľmi málo, navrhovateľka vybavila všetky záležitosti okolo bytu osobne. Povedala mu však, že ide o ich spoločný byt. Dal jej peniaze na byt, ako aj na jeho rekonštrukciu a až teraz sa dozvedel z katastra nehnuteľností, že celý čas ho navrhovateľka klamala. Navrhovateľke pravidelne prispieval na výživu vždy tak, ako mu dovolili finančné prostriedky. Počas obdobia, keď nežili v spoločnej domácnosti, jej prispel na výživu a na rekonštrukciu bytu približne sumou 500 000,- Kč. Tvrdenie navrhovateľky, že neprispieva na ich spoločnú domácnosť, je teda v plnom rozsahu nepravdivé a zavádzajúce. V súčasnej dobe totiž nemajú spoločnú domácnosť a na jej výživu prispieval dobrovoľne podľa svojich schopností a možností.

Poukázal aj na to, že v ČR si našiel priateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Jeho partnerka sa volá U. Y., nar. XX.XX.XXXX. Vedú spoločnú domácnosť, majú spoločný účet v banke, na ktorý poukazuje jeho zamestnávateľ jeho mzdu. Za účelom zakúpenia spoločného bytu uzavreli zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru v ČSOB č. XXXX/XXXXXX -XX/XX-XX-XXX/XX/R vo výške 305 000,- Kč. Výška mesačnej splátky úveru predstavuje 5 608,90 Kč. Z dôvodu, že dochádza do zamestnania, kúpili si spolu s partnerkou osobný automobil na lízing, pričom mesačná splátka lízingu predstavuje sumu 6 098,- Kč. Mesačne platí internet vo výške 359,- Kč; inkaso za byt predstavuje sumu 4 485,- Kč mesačne. Na zariadenie domácnosti si so svojou partnerkou vzali pôžičku vo výške 33 000,- Kč, pričom mesačné splátky platia vo výške 3 000,- Kč. Dôvodil, že spoločné náklady v priemere činia mesačne sumu 19 550,90 Kč, pričom na neho by pripadala polovica z tejto sumy, to znamená 9 775,45 Kč. Jeho družka však dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške iba 4 300,- Kč.

Ďalej uviedol, že pracuje v spoločnosti Wikov MGI a.s. Hronov ako sústružník. Vykonáva ťažkú prácu; jeho základná hrubá mzda je v roku 2013 v priemere 19 023,- Kč. Vzhľadom na to, že je pracovitý,

jeho mzda je úkolová a odvíja sa od pracovného výkonu a tiež vzhľadom na to, že robí nadčasy cez sviatky a v zdraví škodlivom pracovnom prostredí, dostáva k mzde príplatky. Iba z týchto dôvodov jeho čistá mesačná mzda za rok 2013, konkrétne za mesiace január - apríl 2013 predstavuje sumu 29 644,75 Kč. Hoci navrhovateľka uvádza, že jej čistý mesačný príjem činí iba 300,- Eur mesačne a jeho príjem 30 000,- Kč mesačne je toho názoru, že zákonná požiadavka, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká, neznamená iba mechanickú rovnosť medzi manželmi vyvodzovanú len z ich zárobkov. Súd by mal totiž prihliadať na všetky okolnosti, schopnosti a možnosti účastníkov konania. Nestačí zistiť iba osobné, rodinné a majetkové pomery účastníkov konania vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami.

Bez významu nie je skutočnosť, že s navrhovateľkou nemajú spoločnú domácnosť už roku 2006 a ani spoločne nehospodária. Všetky ich deti sú plnoleté, majú samostatné domácnosti a nie je potrebná starostlivosť o ne. Podľa jeho názoru výživné navrhovateľke nemožno priznať, pretože by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľka ho totiž zavádzala, že majú spoločný byt a zámerne neuviedla, že jej roky dobrovoľne prispieva na výživu, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

Poukázal tiež na to, že pracuje v náročnom povolaní a iba na dochádzku do práce mesačne minie približne 1 700,- Kč na pohonné hmoty. Má 60 rokov a aj jeho potreby na regeneráciu a stravovanie pri fyzicky ťažkej práci sú vyššie. Z tohto dôvodu považuje návrh navrhovateľky, ktorým navrhovateľka v podstate požaduje priznanie rovnosti v majetkovej oblasti, za návrh podaný v rozpore s dobrými mravmi.

Záverom dôvodil, že navrhovateľke dobrovoľne posielal peniaze na jej osobné potreby a počas doby, kedy nevedli spoločnú domácnosť, jej dával peniaze v hotovosti. Predložil potvrdenia o platbách zo dňa 13.02.2012 vo výške 200,- Eur, 17.09.2012 vo výške 300,- Eur, 09.10.2012 vo výške 200,- Eur, 14.02.2013 vo výške 100,- Eur, 14.04.2013 vo výške 100,- Eur a 13.05.2013 taktiež vo výške 100,- Eur. K predmetnému vyjadreniu pripojil listinné doklady.

Navrhovateľka pri výsluchu na pojednávaní dňa 09.12.2013 zotrvala na podanom návrhu; s vyjadreniami odporcu uvedenými vo vyjadrení k podanému návrhu nesúhlasila. Poukázala na ust. § 71 Zákona o rodine, ktorý hovorí, že pokiaľ sú účastníci konania manželia a jeden z nich si neplní vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, je možné, aby na návrh druhého manžela súd rozhodol o určení výživného. Dôvodila, že životná úroveň obidvoch manželov má byť v zásade rovnaká. Platí totiž princíp solidarity a svojim rozhodnutím má súd túto životnú úroveň, pokiaľ je rozdielna, vyrovnáť.

Dôvodila, že odporca si plnil manželské výživné až do roku 2012. Manželstvo účastníkov konania a jeho fungovanie bolo založené na tom princípe, že odporca pracoval v zahraničí v ČR, pretože v roku 2002 sa dopustil závažného trestného činu, kedy usmrtil ich spoločného 27 ročného syna. Jeho konanie bolo najprv kvalifikované ako vražda, neskôr bolo zmenené na úmyselný zločin - ťažkú ujmu na zdraví s následkom smrti. Potom, ako si odporca odpykal dve tretiny uloženého trestu odňatia slobody, z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený. Vrátil sa k nej. Tvrdil jej však, že sa hanbí žiť v prostredí, kde takýto čin spáchal, a preto sa dohodli, že odporca pôjde pracovať do zahraničia a nájde si prácu v ČR. Ich manželstvo fungovalo tým spôsobom, že odporca každé dva - tri týždne, resp. raz za mesiac dochádzal z ČR do Brezna a posielal jej peniaze na spoločnú domácnosť, alebo jej tieto peniaze osobne priniesol.

V roku 2007 sa rozhodli, že nebudú bývať v tom byte, kde došlo k trestnému činu, ale že sa presťahujú do iného bytu. Dohodli sa, že tento spoločný byt prevedú na svojho syna s jeho priateľkou. Odporca zavádzal súd, keď uviedol, že navrhovateľka mala nadobudnúť byt bez toho, aby mal on o tom vedomosť.

Právna zástupkyňa navrhovateľky predložila súdu kúpnu zmluvu, na základe ktorej účastníci konania previedli v roku 2007 spoločný byt na syna s jeho priateľkou a dohodli sa, že syn si zoberie na seba úver, pričom na základe úverovej zmluvy si vybaví peniaze na to, aby obstaral byt pre svojich rodičov -

účastníkov konania, do ktorého by sa oni mohli presťahovať. Dôvodila, že na túto úverovú zmluvu dal samotný odporca súhlas, pretože keď si ich spoločný syn bral úver z banky, úverovú zmluvu a záložnú zmluvu na dovedajší byt podpísal aj odporca.

Poukázala na to, že v roku 2007 spoločný syn účastníkov konania za peniaze, ktoré dostal na základe úveru, našiel iný byt pre svojich rodičov, do ktorého sa potom presťahovali. V tomto byte majú obidvaja doposiaľ vedené trvalé bydlisko. Nie je teda pravdivé tvrdenie odporcu, že nevedel o tom, že byt bol kúpený do výlučného vlastníctva navrhovateľky. K predmetnému právnomu úkonu došlo v roku 2007 a odporca ani nepodal žiadnu žalobu o neplatnosť tohto právneho úkonu. Vedel o tom veľmi dobre, že byt je kupovaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky.

Manželstvo účastníkov konania ďalej fungovalo tým spôsobom ako fungujú podobné manželstvá, keď jeden z manželov pracuje v zahraničí. V roku 2012 však došlo k tej zmene, že navrhovateľke prišli platby od p. U. Y., v ktorých bolo napísané, že jej pani Y. daruje rôzne sumy peňazí; raz to bolo 200,- Eur, inokedy 100,- Eur. Tieto platby prichádzali priebežne mesačne. Stalo sa aj to, že niektorý mesiac vôbec neprišli. Keď sa navrhovateľka pýtala odporcu, čo to má znamenať, odporca jej priznal, že si v ČR našiel známosť a so svojou novou priateľkou má vzťah. O rozvode však v tej dobe nebolo ani reči. Odporca podal návrh na rozvod manželstva až potom, ako napísal vyjadrenie k návrhu na určenie manželského výživného. Teda až návrh na určenie manželského výživného ho podnietil k tomu, že sa odhodlal rozviesť s navrhovateľkou.

Ďalej navrhovateľka dôvodila tým, že od mája 2012 do októbra 2012 bolo priemerný príjem odporcu 45 109,70 Kč, čo v prepočte znamená 1 804,- Eur mesačne. Za november až december 2012 zarobil 1 070,- Eur mesačne, v roku 2013 predstavoval jeho príjem 1 186,- Eur mesačne. Poukázala tiež na to, že účet odporcu prichádza ďalší príjem, keď napr. vo februári mu prišlo na účet 896,52 Eur ako výplata od zamestnávateľa plus 261,- Eur od ISS Facility service. Tak isto v januári mal príjem 1 142,- Eur od zamestnávateľa a výplatu od Facility service ďalších 282,- Eur. Poukázala aj na to, že hoci odporca žije v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou U. Y., je ona jeho zákonnou manželkou, pričom platí povinnosť prispievať na výživu manžela tak, aby životná úroveň oboch manželov bola rovnaká. Pokiaľ odporca tvrdí, že má výdaje na spoločnú domácnosť so svojou partnerkou poukázala na to, že jeho partnerka je mu v súčasnej dobe v podstate cudzia žena, pretože stále je jej manželom. Odporca totiž nie je povinný platiť úvery na svoju partnerku, s ktorou nežije v manželstve a ani lízingy vedené na túto osobu.

Preto navrhla, aby súd určil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu výživným vo výške 400,- Eur mesačne od 01.05.2013. Súčasne si uplatnila aj nárok na priznanie náhrady trov konania.

Odporca pri výsluchu na pojednávaní dňa 09.12.2013 zotrval na skutočnostiach uvedených v písomnom vyjadrení k návrhu. Uznal, že spáchal skutok, pre ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody. Dôvodil, že po návrate z výkonu trestu odňatia slobody ho navrhovateľka vyhadzovala zo spoločnej domácnosti s tým, že to, čo urobil ich synovi, mu nikdy neodpustí. Povedala mu, že sa má naučiť žiť a bývať sám. Na základe jej správania opustil spoločnú domácnosť v roku 2006 a odišiel do ČR, kde sa zamestnal. Začal pracovať ťažko ako sústružník a žil na ubytovni. Nie je pravdou, že by vedel o tom, že navrhovateľka nadobudla byt do výlučného vlastníctva; na niektoré úkony dal súhlas a vedel o nich, avšak mal za to, že navrhovateľka nadobudla byt do ich spoločného bezpodielového spoluvlastníctva. Vzhľadom na skutočnosť, že žil v presvedčení, že s navrhovateľkou majú spoločný byt, dal jej sumu približne 500 000,- Kč na kúpu a rekonštrukciu bytu. Je pravdou, že z dôvodu zhoršenia vzťahov s navrhovateľkou si našiel v ČR postupom času známosť. Začal žiť v spoločnej domácnosti s p. U. Y. a v polovici roka 2012 sa rozhodli, že si zaobstarajú slušné bývanie, ktoré vzhľadom na svoju ťažkú prácu reálne potrebuje. Nie je pravda, že by p. U. Y. sama kúpila byt, pretože tento byt kúpili spolu.

Poukázal tiež na to, že dobrovoľne plnil výživné pre navrhovateľku. Preto by súd jej návrh mal zamietnuť. Je preukázané, že účastníci tohto konania nežijú v spoločnej domácnosti, každý vedie spolu vlastnú

domácnosť. Nemajú maloleté deti, keď dve plnoleté deti sú už samostatné. Súd by mal teda v danom prípade rešpektovať skutočnosť, že manželia spolu nehospodária.

Poukázal aj na to, že hoci navrhovateľka správne pri výsluchu na pojednávaní uviedla výšku jeho príjmu, základnú hrubú mzdu má v priemere približne 18 000,-Kč. Ostatná časť jeho príjmu predstavuje pohyblivé zložky spočívajúce v príplatkoch za prácu nadčas, sviatky, príplatky za prácu v sťaženom a v zdraví škodlivom pracovnom prostredí. To, že dosahuje príjem v uvedenej výške, je iba jeho zásluha, pretože sa snaží. Pokiaľ navrhovateľka dôvodí, že okrem príjmu zo zamestnania má aj ďalší príjem od firmy ISS Facility Service, jedná sa o príjem jeho partnerky, pretože sa s ňou dohodol, že budú viesť len jeden spoločný účet. Pokiaľ navrhovateľka uvádza, že až návrh na určenie manželského výživného ho prinútil podať návrh na rozvod poukázal na to, že s navrhovateľkou sa dohodli, že hoci nežijú v spoločnej domácnosti, zostanú manželia z dôvodu, aby navrhovateľka dostávala po ňom vdovský dôchodok.

Súd uznesením pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 400,- Eur mesačne zročným vždy do 20.-teho dňa každého mesiaca vopred s účinnosťou od 01.05.2013 na účet navrhovateľky, č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania. Predmetné uznesenie bolo vyhlásené v prítomnosti právnych zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dňa 09.12.2013.

Navrhovateľka pri výsluchu na pojednávaní dňa 03.02.2014 uviedla, že súčasná partnerka odporcu p. U. Y. jej zaplatila naposledy za mesiac apríl a máj 2013. Od uvedenej doby od odporcu, resp. od jeho súčasnej partnerky žiadne peniaze nedostala. Zotrvála na podanom návrhu. Uviedla, že v prípade, ak súd návrhu vyhovie, žiada, aby súd zročné výživné s účinnosťou do 01.05.2013 vo výške uvedenej v rozsudku zaviazal odporcu zaplatiť jej v lehote 30 dní, čo odôvodnila svojim nízkym príjmom. Jej hrubý mesačný príjem predstavuje sumu 350,- Eur; po zaplatení inkasa a ostatných splátok uvedených v listinných dokladoch jej na žitie zostane iba suma 120,- Eur mesačne. V byte žije sama, keď dve dospelé deti sú už samostatné. Poukázala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a ako príklad uviedla, že keď boli polročné prázdniny chcela dať vnučke 10,- Eur za vysvedčenie, avšak nemá z čoho.

Právna zástupkyňa navrhovateľky záverom poukázala na vyjadrenie odporcu, ktorý pred súdom vyhlásil, že v niektorých mesiacoch jeho čistý mesačný predstavoval sumu 40 000,- Kč, čo predstavuje v prepočte na menu Euro približne sumu 1 800,- Eur. Poukázala na to, že navrhovateľka žiada priznať manželské výživné vo výške 400,- Eur, pričom vychádzajúc z výšky príjmu odporcu, by mohla žiadať aj viac. Poukázala aj na listinné doklady uvedené v spise a uviedla, že navrhovateľka je v hmotnej núdzi. Preto si v prípade úspechu v konaní uplatní náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú vyčíslil v lehote 3 dní.

Odporca pri výsluchu na pojednávaní dňa 03.02.2014 uviedol, že sa pridrižiava vyjadrení svojej právnej zástupkyne. Navrhovateľke na kúpu a zariadenie bytu, ktorý kúpila v Brezne a ktorý je zapísaný v jej výlučnom vlastníctve, dal približne sumu 500 000,- Sk. Hoci sú s navrhovateľkou manželia, navrhovateľka sa o neho nestará, nevarí mu a spolu nežijú. Ich manželstvo je v podstate len na papieri. Pokiaľ ide o výšku príjmu poukázal na listinné doklady uvedené v spise s tým, že dodal, že v prípade, ak je viac práce, zarobí aj okolo 40 000,- Kč mesačne v čistom. V prípade, že prácu nemajú, zarobí okolo 20 000,- Kč mesačne v čistom.

Právna zástupkyňa odporcu záverom uviedla, že sa pridrižiava svojich vyjadrení uvedených vyššie. Navrhla, aby súd návrh ako nedôvodný zamietol. Uplatnila si náhradu trov konania, ktoré súdu vyčíslil v písomnej forme v lehote 3 dní. Poukázala na to, že z vykonaného dokazovania síce vyplýva, že účastníci konania sú manželia, avšak dlhodobo spolu nežijú v spoločnej domácnosti, nestarajú sa ani o maloleté deti. Poukázala aj na náročnosť fyzickej práce odporcu. Rovnako poukázala na to, že odporca prispel navrhovateľke na zariadenie a na kúpu bytu, v ktorom navrhovateľka v súčasnej dobe býva. Na jej výživu jej prispieval prakticky do polovice roka 2013. Žiadala preto, aby súd návrh zamietol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, oboznámením návrhu podaného na tunajšom súde dňa 17.04.2013, listinných dokladov k návrhu pripojených tak ako sú uvedené vyššie, vyjadrenia navrhovateľky zo dňa 27.05.2013, potvrdenia Mestského úradu Brezno zo dňa 27.05.2013 a listinných dokladov priložených k tomuto potvrdeniu, oboznámením výpisu z účtu odporcu za január 2013, február 2013, marec 2013, apríl 2013, oboznámením výpisov z účtu odporcu za mesiace apríl až december 2012, potvrdenia firmy Wikov MGI zo dňa 23.05.2013, dokladov vo výške príjmov odporcu u tohto zamestnávateľa zo dňa 23.05.2013 za mesiace január až apríl 2013 a za mesiace máj až december 2012, výpisu z účtu k úveru č. XXXXXX/X zo dňa 30.04.2013, splátkového kalendára k pôžičke na faktúru 342/2012 zo dňa 07.01.2013, výpisu z účtu k úveru č. XXXXXX/X zo dňa 30.04.2013, písomného vyjadrenia odporcu k návrhu zo dňa 11.06.2013, čestného prehlásenia U. Y. zo dňa 03.06.2013, zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru ČSOB č. XXXX/XXXXXX-XX-XX-XXX/XX/R predloženej odporcom, oznámenia ČSOB banky o výške splátky k predmetnému úveru zo dňa 19.04.2012, zálohového predpisu v prospech ČSOB leasing zo dňa 25.06.2008, zmluvy o pôžičke uzavretej medzi veriteľom H. C. a dlžníkom U. Y., splátkového kalendára k tejto zmluve, dokladov o výške mesačných zálohových platieb vystavených na meno U. Y., výpisu z ČSOB internet banking 24, poštových poukážok Eurogiro, výpisu z LV č. XXXX, výpisu z účtu odporcu vedeného v ČSOB za mesiac máj 2013, jún 2013, júl 2013, pracovnej zmluvy uzavretej medzi zamestnávateľom ISS Facility Service s.r.o. a U. Y. zo dňa 22.04.2011, dodatku k tejto pracovnej zmluve zo dňa 01.01.2013, zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX zo dňa 02.05.2007, kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi E. V. a F. V. a kupujúcimi B. E. a E. V. zo dňa 11.05.2007, ďalej oboznámením poštových poukážok vystavených poštovou bankou predložených navrhovateľkou, ako aj oboznámením pripojeného súdu tun. súdu sp. zn. 6C 223/2013.

Na základe takto vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav :

Predmetom tohto konania je rozhodnutie o návrhu navrhovateľky na priznanie manželského výživného. Navrhovateľka sa predmetným návrhom v znení pripustenom na pojednávaní dňa 09.12.2013 domáha, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou prispievať jej na výživu výživným vo výške 400,- Eur mesačne zročným vždy do 20.-teho dňa každého mesiaca vopred s účinnosťou od 01.05.2013 na jej účet. Zároveň sa domáha priznania náhrady trov konania.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci tohto konania sú manželia, v súčasnej dobe prebieha rozvodové konanie; návrh na rozvod manželstva podal odporca. Navrhovateľka podala návrh na tunajšom súde na určenie výživného dňa 17.04.2013. Situácia medzi manželmi je dlhodobá taká, že odporca žije v ČR, navrhovateľka býva v Brezne. Vzťahy medzi účastníkmi sa zhoršili potom, ako odporca spáchal trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Jeho podstata spočívala v tom, že svojmu synovi spôsobil ťažkú ujmu na zdraví s následkom smrti. Potom, ako si odpykal výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol právoplatne za tento trestný čin uložený, vrátil sa do miesta trvalého bydliska k navrhovateľke, avšak po krátkej dobe od nej odišiel. Zamestnal sa v ČR, kde spočiatku býval na ubytovni; neskôr sa zoznámil so svojou súčasnou priateľkou s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú ďalšie dve deti, ktoré sú v súčasnej dobe obe plnoleté a samostatné. Navrhovateľka žije v byte v Brezne, ktorý nadobudla počas trvania manželstva spoločne s odporcom. Byt, v ktorom navrhovateľka býva, je v súčasnej dobe zapísaný v katastri nehnuteľností len na jej meno. Predchádzajúci spoločný byt predala spolu s odporcom svojmu synovi a jeho priateľke B. E., pričom syn účastníkov konania E. V., nar. XX.XX.XXXX si vzal úver od Dexia banky Slovensko a.s., v rámci ktorého mu boli poskytnuté finančné prostriedky, za ktoré účastníci tohto konania nadobudli byt na F. ulici, ktorý v súčasnej dobe obýva sama navrhovateľka. Záložné právo bolo zriadené v prospech Dexia banky Slovensko a.s. na byt nachádzajúci sa na H. ulici č. XXXX v L..

Navrhovateľka je v súčasnej dobe zamestnaná na Mestskom úrade Brezno, na ktorom pracuje ako opatrovateľka od 01.05.2004. Jej príjem predstavuje za obdobie mesiacov máj 2012 až apríl 2013 spolu 3 613,28 Eur v čistom, čo v priemernom mesačnom prepočte predstavuje za vyššie uvedené obdobie sumu 301,10 Eur mesačne v čistom. Okrem toho nemá žiadny iný príjem. V domácnosti žije sama. Z tohto príjmu hradí mesačné platby za byt mesačne vo výške 58,20 Eur, inkaso 73,69 Eur; okrem toho si musí zabezpečovať stravu, ako aj finančné prostriedky na ošatenie a hygienické potreby. Z dôvodu

nízkeho príjmu, ktorý dosahuje vo vyššie uvedenej výške, je nútená pravidelne si požičiavať finančné prostriedky od svojich príbuzných.

Odporca je v súčasnej dobe zamestnaný vo firme Wikov MGI a.s. ako robotník - sústružník. Pracuje fyzicky, pričom u tohto zamestnávateľa dosahuje podľa vlastného vyjadrenia kolísavý príjem od 20 000,- do 40 000,- Kč mesačne. Vychádzajúc z vyjadrenia odporcu mal súd preukázané, že ak je dostatok práce, odporca zarobí približne 40 000,- Kč mesačne v čistom; v prípade, že dostatok práce nie je, zarobí len okolo 20 000,- Kč mesačne v čistom. Vo vyššie uvedených sumách sú zahrnuté všetky príplatky za prácu nadčas, za prácu vo sviatok, ako aj za prácu v zdraví škodlivom prostredí.

Vychádzajúc z predložených výpisov z účtu odporcu vedených v ČSOB, a.s. mal súd preukázané, že odporca za apríl 2012 zarobil 45 386,- Kč v čistom, za máj 2012 39 749,- Kč v čistom, za mesiac jún 2012 zarobil 43 302,- Kč v čistom, za júl 2012 50 484,- Kč v čistom, za august 2012 43 642,- Kč v čistom, za september 2012 42 911,- Kč v čistom, za október 2012 53 391,- Kč v čistom, za november 2012 39 863,- Kč v čistom, za december 2012 24 982,- Kč v čistom, za január 2013 zarobil 28 555,- Kč v čistom, za február 2013 22 413,- Kč v čistom, za marec 2013 23 752,- Kč v čistom a za apríl 2013 zarobil 37 639,- Kč v čistom. Vychádzajúc z vyššie uvedených zárobkov dosiahnutých odporcom v období apríl 2012 až apríl 2013 mal súd preukázané, že odporca v tomto období dosiahol priemerný mesačný čistý príjem 38 159,- Kč. Pri prepočte kurzu meny Euro na Kč predstavuje príjem odporcu za vyššie uvedené obdobie v prepočte v priemere sumu 1 396,07 Eur v čistom (počítané pri kurze Kč 27,333 Kč za 1 Euro).

Odporca žije v súčasnej dobe v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou U. Y.; majú spoločný účet v banke, na ktorý mu jeho, ako aj jej zamestnávateľ poukazujú mzdu. Zakúpili si byt, za ktorý zaplatili 305 000,- Kč; financujú ho prostredníctvom zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru uzavretú s ČSOB bankou. Výška mesačnej splátky úveru predstavuje sumu 5 608,90 Kč. Z dôvodu, že odporca dochádza do zamestnania, kúpil si so svojou partnerkou osobný automobil na lízing; mesačná splátka lízingu predstavuje sumu 6 098,- Kč. Mesačne platí aj za internej 359,- Kč; inkaso za byt, v ktorom býva so svojou partnerkou, predstavuje sumu 4 485,- Kč. Na zariadenie domácnosti si svojou partnerkou vzali spoločne pôžičku vo výške 33 000,- Kč, pričom jej mesačná splátka predstavuje sumu 3 000,- Kč. Celkové náklady vypočítané v 1 pripadajúcej na podiel odporcu predstavujú sumu 9 775,45 Kč mesačne. Priemerný mesačný príjem jeho partnerky predstavuje 4 300,- Kč v čistom.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že odporca prispieval na výživu svojej manželky - navrhovateľky pravidelne mesačným výživným, ktoré zasielal prostredníctvom svojej partnerky U. Y. poštovou poukážkou priamo navrhovateľke pričom takto uvedené sumy označil ako „dar“. Naposledy jej takto prispel dňa 13.05.2013 sumou 100,- Eur, predtým dňa 14.04.2013 rovnako sumou 100,- Eur, 14.02.2013 sumou 100,- Eur, 09.10.2012 sumou 200,- Eur, 17.09.2012 300,- Eur a dňa 13.02.2012 sumou 200,- Eur.

Súd pri rozhodovaní o predmetnom návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona:

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia zákona, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je odôvodnený v časti. Vychádzal pritom z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine, najmä z jeho ustanovenia § 71, ktorý stanovuje vzájomnú vyživovaciu povinnosť manželov. V konaní mal súd preukázané, že hoci účastníci konania v súčasnej dobe nežijú v spoločnej domácnosti, spolu nehospodária, sú manželia, pričom odporca si dobrovoľne neplnil a neplní vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke ako svojej manželke. Naposledy jej poslal v máji 2013 sumu 100,- Eur, ktorú jej zaslal vychádzajúc z jeho vyjadrenia prostredníctvom svojej súčasnej partnerky ako príspevok na výživu. Od uvedenej doby, teda od mája 2013, jej žiadnym iným spôsobom neprispel.

Vychádzajúc zo skutočností zistených na základe vykonaného dokazovania týkajúcich sa výšky príjmu navrhovateľky, ktorý je v podstate na minimálnej mzde, ako aj výšky príjmu odporcu, ktorý žije v súčasnej dobe v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou, ktorá je zamestnaná, súd dospel k záveru, že požiadavke zákona zohľadňujúcej zárobnú schopnosť a možnosti účastníkov konania, ich reálne príjmy, ako aj odôvodnené výdavky a potreby zodpovedá priznanie manželského výživného vo výške 300,- Eur mesačne. Preto súd návrhu v časti vyhovel a rozhodol tak, že odporcu zaviazal s účinnosťou od 01.05.2013 prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 300,- Eur mesačne zročným vždy do 20.-teho dňa každého mesiaca vopred s účinnosťou od 01.05.2013 na účet navrhovateľky uvedený v písomnom vyhotovení tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol, keď dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že priznanie výživného vo výške 400,- Eur nezodpovedá požiadavke zákona spočívajúcej v rovnakej životnej úrovni obidvoch manželov. Taktiež nevyhovel návrhu odporcu zamietnuť návrh na určenie výživného z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, pretože podľa názoru súdu priznanie manželského výživného je v danom prípade v súlade so zákonom a skutočnosťami uvádzanými odporcom spočívajúce v ním tvrdenom rozpore s dobrými mravmi súd v konaní nezistil., resp. odporca tieto nepreukázal.

Vzhľadom na to, že súd určil povinnosť odporcu prispievať na výživu navrhovateľky výživným s účinnosťou od 01.05.2013 bolo potrebné rozhodnúť aj o výške nedoplatku za obdobie od 01.05.2013 do 28.02.2014.

Pokiaľ ide o nedoplatok za mesiac máj 2013 súd mal preukázané, že odporca v máji 2013 zaplatil navrhovateľke sumu 100,- Eur. Nedoplatok za tento mesiac teda predstavuje sumu 200,- Eur. Nedoplatok za mesiace jún 2013 až december 2013 predstavuje vo svojom úhrne sumu 2 100,- Eur (7 mesiacov x 300,- Eur/mesiac = 2 100,- Eur). Nedoplatok za mesiace január a február 2014 predstavuje spolu sumu 600,- Eur (2 x 300,- Eur/mesiac = 600,- Eur). Celkový nedoplatok na zročnom manželskom výživnom za obdobie od 01.05.2013 do 28.02.2014 predstavuje vo svojom úhrne sumu 2 900,- Eur.

Vzhľadom na výšku nedoplatku, prihliadajúc na zárobné pomery odporcu, súd povolil odporcovi splácať tento nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2013 do 28.02.2014 v celkovej výške 2 900,- Eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,55 Eur zročných spolu s bežným výživným počínajúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok. Uvedené znamená pre odporcu výhodu splátok v tom smere, že celkový nedoplatok nie je povinný zaplatiť naraz, resp. v 30 dňovej lehote od právoplatnosti rozhodnutia tak, ako to navrhla právna zástupkyňa navrhovateľky, ale súd odporcovi dal možnosť zaplatiť celkový nedoplatok v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,55 Eur s tým, že ak sa omešká so zaplatením čo i len jednej splátky nedoplatku, stane sa splatným (zročným) celý jeho zvyšný dlh.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v 3 vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).